

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

И. Е. Гешев, София

Излиза за сега въвежка № 17

дългъ

Годиш. абонаментъ 6
Полугодишенъ 3 л.
За три месеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до въстникъ, се адресира:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,

Свищовъ.

Обявления

за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другите страници 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.

Вончко във предплатата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТ

Покойния ми съпругъ Хр. Ив. Поповъ, адвокатъ във гр. Свищовъ, бѣ си осигурилъ живота при народното осигурително дружество „Балканъ“ въ София съ почици №-о 2,409, 5,714 и 7030 за лева 3Л. 3,000 и едва що бѣ платилъ една премия отъ 6,500 л. се помина и веднага слѣдъ представянието на документите „Балканъ“ разпорѣди чрѣзъ агента си г. Г. Арамовъ да ми брои осигурената сумма съгласно осигурителните полици, за което изказвамъ безпрѣдѣлната си благодарностъ, както отъ мое име, така и отъ името на малолѣтнитѣ ми дѣца.

Ползата отъ осигуряванията за службай на смърть не подлежи на никакъвъ поръкъ, но главното е при какво дружество се сключва осигурявката. Условията за осигуряване при „Балканъ“, кулантостъта това дружество, бѣзъто распореждане за исплащане, и лицата които стоятъ на чело на управлението му, всичко ова ми дава възможностъ покрай благородността си горѣщо да го прѣпоражамъ съмъко, които милѣе за своите дѣца, а членът „Балканъ“ заслужава неограниченъ довѣрие и прѣдпочтение прѣдъ всички други дружества.

гр. Свищовъ, 4 Ноември 1903 г.

(п. п.) Настойница:

Луша Хр. Попова

могатъ никога да се смятатъ за градски, защото се събиратъ като пристанищенъ данъкъ, а пристанищата по зокона съ държавни и тя се грижи за тѣхъ.

Съ полупроцентниятъ сборъ е направенъ първий опитъ за повишаванията на митата отъ 8% на 8½%, и това можа да се прокара и приеме отъ чужднитѣ договорни държави, само въ тази форма, че се прѣдназначава за пристанищата, или за олѣснението на търговията — за услугата която се прави отъ държавата въ това отношение съ подържанието въ добро положение на пристанищата, каквато градскитѣ съвѣти не сѫ направили и не сѫ длѣжни да направятъ.

Спорѣдъ настъ, тия сѫ съображенията и основанията за събирането на въпросній ½% сборъ по правилника отъ 1885 г. на който въ § 1 изрично гласи: „за направата и подобрението на пристанищата и скелитъ въ княжеството, Митарств. учрѣждения взиматъ една такса подъ наименование полупроцентъ сборъ въ размѣръ ½% отъ стойността на стоките и произведенията които се внасятъ и изнасятъ прѣзъ тѣхъ“.

Насъ, дѣйствително, очудва ни понятието на нѣкои градски общини за пра-восъбственостъ върху тоя сборъ и това понятие дори си е намирало мястото въ разискванията на търговските камари, гдѣто сѫ формулирани и прѣдложени за прѣдъ правительството за запазване на това фиктивно право, разбира се, винаги безъ усъвѣхъ като неоснователно.

Прѣзъ 1896 г. тукашниятъ народенъ прѣдставител г. Ат. Данковъ, въ тогавашното събрание, бѣше подигналъ въпроса за построяванието на кейове край Дунава, особено въ Свищовъ, като изчисляваше и постъпилъ сумми за тази цѣль отъ полупроцентовия сборъ и напираше да не се харчатъ тѣ другадѣ, освѣнъ по прѣдназначенето си. Послѣдовалитѣ, обаче слѣдъ това постройки на пристанищата въ Варна, Бургасъ и Видинъ, доказа че правительството дѣйствително харчи така събранитѣ сумми за цѣльта и ако се направи една подробна сметка за постройките на пристанищата и направенитѣ скели и други съоръжения по всичките наши морски пристанища, ще излезе че сѫ похарчени всичките пари, ако не и повече. Морските пристанища се наложиха поради нуждата за да се даджтъ удобни дебушети и ги претендиратъ, когато тѣ не-

та на държавнитѣ ни желѣзници, а Видинскиятъ кей се наложи зада се спаси града отъ разрушителните стихии бѣдствия — наводненията заливанието на града отъ Дунава. Така че, самата нужда е продиктувала единъ такъвъ редъ за да се построи най напрѣдъ кейъ въ Видинъ, които не е най важното търговско пристанище по край Дунава.

Русенци, които винаги сѫ съумѣвали да използватъ всичките такива слѹчай отъ търговски — икономическо значение и сега не стоятъ съ скржстени рѣчи; тѣ сѫ вече проявили претенциите си на първенството за да искатъ построяванието на кей, чрѣзъ рѣшения на Търговската камара, като напиратъ все на въздушните си права върху полупроцентовия сборъ. Имайки въ сметка и благоразположението къмъ тѣхъ на днешните властуващи плюсъ и своите избранници, които сѫ едни отъ главните стълпове, авторитетни и достойни лидери въ Народното Събрание, тѣ бѣрзатъ да грабнатъ кея, както направиха и съ желѣзницата, та опростили града ни, безъ особена полза за себе си, съ отниманието на това наше отъ природата дадено право, като най близъкъ и среденъ центръ тукъ за вътрѣшността. — Русенскиятъ Кметъ, на чело на една дапутация, е отишелъ въ София за да ходатайствува и приготви почвата за построяванието на кея, че слѣдъ успѣха си да проявятъ пакъ своята черна неблагодарностъ спрямо причинителите, както това сториха и спрямо г-нъ Т. Тодорова, комуто дрънкаха даже и газени тенекета за гдѣто е ималъ лѣгковѣрието и съдѣйствува-валъ за да имъ се направи желѣзницата!...

Ние не сме противъ построяванието на кей въ Русе; ние желаемъ такива да се построятъ, даже и въ най малките наши пристанища, ако това би било възможно; обаче, осъжденитѣ срѣдства на нашата държава, съзнаваме, недопущатъ удовлетворението извѣднажъ на всичките тия нужди, макаръ това да е общо желание. Слѣдователно, и въ тоя случай трѣбва да се държи до сегашниятъ редъ и да се построяватъ кейове тамъ гдѣто нуждитѣ сѫ по належащи.

Слѣдъ всичките до сега икономически бѣдствия, нашия градъ отъ нѣколко години налѣтя и на стихии бѣдствия: отъ нѣколко години въ Дунава прѣдъ пристанището се налага огроменъ песъкъ, кой-

БЪДУЩИЙ КЕЙ ВЪ СВИЩОВСКОТО ПРИСТАНИЩЕ.

Правителството още отъ прѣди десет-години направи изучвания за построяванието на кейове въ по главните Дунавски пристанища, между които и нашето. Още отъ 1885 г. се введе данъкъ върху всички вносни и извездни стоки нарѣчени полупроцентъ (½%), прѣдназначенъ за добрѣнията на пристанищата, и този сборъ, които и сега се събира слѣдъ заминътъ митото, вече достига суммата съсъзатки милиона, безъ обаче да е билъ потрѣбенъ за нуждитѣ по отдельно на всѣ пристанище. — Едни отъ градските съти още мислятъ че иматъ право на тия и ги претендиратъ, когато тѣ не-

то образува единъ островъ съ височина до $1\frac{1}{2}$ метръ надъ нивото на тъзъ годишнитъ малки води; този островъ застрашава да насиши плавателното корито прѣдъ града и къмъ долната страна е останало само за единъ параходъ гърло прѣзъ което съ ризикъ сж минавали параходите прѣзъ това лѣто, като е имало и нѣколко засѣданя на параходите за които съобщавахме на врѣме въ вѣстника си.

Незнамеме дали има до сега нуждното техническо изучвание, а това е още по-лошо, защото ние винаги почваме такива работи много късно, обаче отъ по вещи лица по Дунава узнаваме, че исчестванието на тоя пясъкъ е невъзможно и всѣ-какви други съоружения по него сж безполезни, та каквито работи биха се направили все ще доведе до сжий резултатъ катастрофата на пристанището, за да се залѣятъ площадите и магазините и да нѣма възможностъ за никаква манитулация. Не сме техници, за да твърдимъ това съ положителностъ, обаче опасността толкова е очевидна за всѣкиго, че не подлѣжи на никакво оспорване.

Много е възможно да доведе пакостъ и леда, ако се случи нѣкое задръствание прѣзъ тази зима. Общото мнѣние и на тѣхники, и на други вещи хора е: да се построи кей и чрѣзъ подиганието на нивото съ подпорните стѣни въ пристанището ще се даде единъ голѣмъ тласъкъ на течението съ смѣтка да отнесе водата постепенно той пясъкъ и да очисти плавателното корито. Чрѣзъ такъвъ кей именно ще се даде възможностъ на Дунава да си свѣрши своята работа, че да се избегне опропастяванието на града, гдѣто сж вложени милиони капитали въ имоти и проч.

Както на Видинъ стихиините бѣдствия помогнаха да приреди другите поважни пристанища съ кея си, така, за жалостъ, се явиха тия стихии и въ наша помощъ за да поставятъ въпроса на дневенъ редъ и за тукашниятъ кей. При това положение на нашето пристанище, прѣтенциите на Русенци за първенство, че тѣхния градъ е поваженъ търговски пунктъ и трѣба по напрѣдъ да си иматъ кей, падатъ отъ само себе си щомъ държавата нѣма срѣдства да построи такива едноврѣменно и тукъ и тамъ.

Нашата нужда не тѣрпи отлагане; ние сме прѣдъ пропастта на погибела; ние имаме естественото право да бѫдемъ прѣдпочетени поне сега прѣдъ прага на опасността за да се спасимъ....

Ето една похвална работа за наши тѣ избраници въ Народното Събрание, които много добре познаватъ нуждите ни и разбиратъ опасността, та сме напълно увѣрени че съ тия силни аргументи ще се застъпятъ съ достойнство за разрешаванието по скоро постройката на кея въ Свищовъ, като разчитаме и на всички други депутати че ще поглѣднатъ съ просвѣтенното си внимание благосклонно къмъ тоя въпросъ, който е за живота и погибела на единъ до скоро врѣме цвѣтущъ търговски градъ.

Гдѣ е публиката и какво прави тя?

(Малко хуморъ)

Нѣма разговоръ, нѣма писани работи, или каквито и да сж прѣдначинания, гдѣто да не се чува думата «публика»; къмъ нея се обрѣщатъ и списатели, и акробати и разни продавачи на всѣкакви стоки....; нея канятъ артистите на блистата

телни прѣдставления, на невидени до сега чудеса на науката и изкуството; нея приканватъ и модните търговци съ горѣщи реклами: «да почете съ пристъпствието си магазина, за да се увѣри въ съвѣршенството и изяществото на току що пристигналите на сезона отъ най послѣдната мода стоки!.... «Да не испусни случая почитаемата публика, за да се възползува отъ рѣдкия случай за да си набави отъ нашите артикли, които отговарятъ на най истинчените вкусове и съвременни възискания на интелигентната публика!.... Да, къмъ публиката се обрѣща всѣки, на всѣкаждъ и всѣкога; дору и градския глашатай, когато има нѣкое обявление, съ барабанчика си тупа-тупуричка и кани публиката за да съобщи распорѣжданията на властта, относящи се все до публиката!....

Всички и винаги се обрѣщатъ къмъ публиката съ различни прилагателни: «почитаемата публика, просвѣтена, почтена, бевпристрасна, уважаемата» и проч....

Съ толкова много качества и толкова много интересната публика, възбужда въ насъ любопитство да я подиримъ и да видимъ какво прави и гдѣ е тя изъ Свищовъ?....

Като си задаваме такава задача, прѣди да прѣложемъ на съисходителната публика нашите бѣбрения прѣзъ безсѣнните дълги нощи, искаме най напрѣдъ да знаеме: «що е публиката и гдѣ е тя!... Ние я познаваме само по отвлеченото понятие «публика» обаче не трѣба да скриваме това си невѣжество, че въ сѫщностъ непознаваме какво нѣщо е публиката, Затова, прѣди да имаме работа съ нея, искаме да знаеме по определено съ кого именно ще имаме тази честь!... Така трѣба да се постъпва въ всички случаи и това е общо правило, което трѣба да прѣдшествува всѣкакви бѫдущи здѣлки и да се съблудава точно отъ заинтересованите страни, ако не се желаятъ да се натъкнатъ на изненадвания и разочорования!....

Особено, това правило е наложително за сватоветъ, на които работата е една отъ най деликатните, макаръ че такива има изъ мѣжду публиката по призвание, та не се нуждаятъ отъ нашите прѣдупрѣдявания. Обикновенно, работата на сватоветъ почва подиръ гроздоберъ и тѣ до сега сж вече си сгѣстили повечето здѣлки, че е по добръ да ги оставимъ на спокоичество, при всичко че по голѣмата част отъ любопитната публика най много обича да слѣди и критикува годѣжитъ и свадбитъ т. е. лицата които се го-дѣватъ, женятъ и разженватъ, па и тѣхното житие битне, та дори и за тѣхния родъ—джинса и джабилета... Това сж работи все на публиката и отговарятъ на нашата цѣль, но ние за сега ще оставимъ тѣхните подробности за да диримъ и прослѣдимъ публиката по други мѣста и по други нѣща.

Празниченъ денъ е. Това бѫше прѣди три-четири недѣли. Трѣгваме изъ улиците, сутринъ рано, да диримъ публиката!.. Ала да не мислите че съ фенеръ съ лоена свѣщъ? Не! такъвъ разкошъ не си правимъ, защото, колкото рано и да е, все е видѣло кога се събудимъ.—Джва не сме едноврѣмешни терзии, кундраджии или другъ такъвъ занаятчия че да ставаме на работа отъ мръчини!... Сега има определено врѣме: колко часа да се работи, колко да се почива и спи, кога да се става и проч. Нѣма само още определение: ко-

га и колко се гладувава? Тѣжко му тогози който такава не точно опредѣлъ работа!.... Ще робува?...

Та искаме да кажемъ, вървиме полиците и виждаме че сноватъ сумма отъ разни занятия и положение и отъ онни народности; поспирватъ при касапиници и заргаватчици; купуватъ си флузи зарзати и слуги и слугини ги иматъ на самъ натамъ, по разни напусления изъ господарските къщи. Присднихме се къмъ тази навалица и разбѣхме че се намираме мѣжду публиката, която си глѣда своята работа, безъ да дозира, че я наблюдаватъ!... Наистина публиката била нѣщо таково съ многови, крака и ръцѣ, която се смина, съ кара, подсвирква, ходи, дига врѣва, съ продава, ама само касапитѣ, които съ пакъ публика, ала съ разлика че вечето отъ тѣхъ сж безочливи, но на тѣ сж публика не искатъ да знаятъ нищо, не даватъ отчетъ никому, както дава и цѣлата друга публика... Та, сътнѣ, кому е длѣжна да дава смѣтка дѣйствията си или поведението? Не ли на публиката?! Публиката може да си до подвѣде подъ отговорностъ!... А читѣ на градския съвѣтъ правятъ мѣжду безпокойствие, обаче и тѣ като сж публика не сж до тамъ опасни, защото ита е най сътнѣ публика — изражение публичната воля . . .

И така: ние намѣрихме до състѣважаемата публика най напрѣдъ въ пазаря, въ грижата да си купуватъ мясо и зарзати за яденіе и да отвори очите за да не му продаватъ съкъ, а па други да могатъ да правятъ по малко марда и по нѣщо съкъ!... Ала да се не помисли че днъ въ вославната публика блажи прѣзъ построи Такова нѣщо нѣма; това бѫше прѣдъ Ковезни. Нашата публика е религиозна Християнина си държи поста, а Мухданица—рамазана. Ние нѣмаме фарсони!... За да се увѣрите въ имайте прѣдъ видъ че за вярата прѣдъ нея недѣля бѫше затворена и една човека и единъ попъ щѣше да бѫде изгоненъ, защото нѣма още единъ човека и се испълняватъ всички религиозни болования на наството Хеле сега вече още единъ свѣщенникъ и всичко си гна по реда.

Но да не помислите че публиката постъ или пакъ ако блажи че прави грешка! всичко това става по чиста съвестъ по докторски съвѣти, па и слѣдъ като комкатъ на първата недѣля!... Чудно че тази публика! Тя намира на всички основания и лѣснината и тя казва: «о, павия нѣка яде зале!.. «Господи иска да умори създанията си по постъ — съ фасулъ!... Понеже публиката е една, тя е права и въ това отношение, защото, ако се направи една вносмѣтка, колко души изъ публиката щатъ и гладуватъ прѣзъ всичкото време кога се блажи, че излезе че тази публика ще има да зема нѣщо повече отъ титъ!... Въ свѣта най сътнѣ, всичко съмѣтка, па ако ще да е и религия. Жътвата да небалансираме и постътъ да начинъ?... Публиката си има свѣтъ адвокати и за онъ свѣтъ, та не я едва и за тамъ, гдѣто може да се яви палномощниците си и защитниците га, че си плаща добрѣ.

(Слѣдва)

ДНЕВНИ

Лични.

Дипломатическия ни агентъ въ Лондонъ, г-нъ Дим. Цоковъ, нашъ съгражданинъ, който бѣ дошелъ въ градът ни по получай смъртта на бащиния му братъ, Гим. Цоковъ, на 3 того замина прѣзъ г. Руза за столицата.

Спорѣдъ както се учимъ, г-нъ Цоковъ, София ще замине за Петербургъ къмъ то се намира госпожата му, а отъ тамъ да Лондонъ.

Починалъ.

На 25 срѣщу 26 м. м. се помина съгражданинътъ ни Димитъ К. Цоковъ, на 0 годишна възрастъ.

Покойникътъ бѣ единъ отъ ратници за българската свобода, за която бѣ и атакованъ въ Диярбекиръ.

Въчна му памѣтъ.

Покана:

Градский Кметъ, г-нъ Вл. Ив. Божиевъ, е распратилъ изъ градътъ една по-ана, чѣзъ която отъ страна на Общинското управление, съвместно съ «Икономическия Съюзъ», умолява членовете на същателните секции и Г. Г. Гражданите да присъствуватъ на 7 того, въ Недѣля, а същъ по 10 прѣди пладнѣ, въ помещението на общината, гдѣто ще се обясни положението, въ което се намиратъ по-стостоящемъ въпросите, свързани съ икономическото подобрене на градътъ, имен-ва по построяване Свищовски кей, же-деизно пътния клонъ Свищовъ — Левски, овата казарма и др. и ще се предложатъ разискване и обсѫждане мѣрките, които трѣба да се взематъ за достижение благоприятно разрешение на тия въпроси. Като удобряваме тая инициатива на Кмета, ний мислимъ че длѣжностъ се означава на г. г. съгражданите ни да се за-

стъпятъ за интересите и повдиганието на почти западналия ни градъ.

Помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ, казва една стара пословица.

Грозно убийство.

На 3 того, къмъ 6 часа вечеръта, е билъ убитъ Цвѣтко Петковъ изъ с. Хаджи Мусса отъ зетя си Кръстю Вециневъ и то по единъ нечуванъ до сега начинъ.

Половинъ часъ прѣди убийството, старецъ — бабалжъ на убийцата билъ седналъ въ къщи да се храни, въ това врѣме зетъ му Кръстю разсърденъ нѣщо, замахналъ да го удари съ единъ дървенъ столъ, въ момента, обаче, се е случилъ терзията, който е шиялъ дрѣхи въ къщи, задържалъ стола и недопустналъ удара. Това обаче разсърдило повече убийца, недоволенъ излиза вънъ отъ къщи. Терзията видялъ въ къщи една турска пушка, провѣрилъ я и като я намѣрилъ пълна извадилъ ѝ патрона. Слѣдъ малко врѣме убийца се завърналъ въ къщи взема пушката и ся прицела въ бабалъка си като е вѣрвалъ, че пушката му е пълна, но слѣдъ нѣколкото щракания като видѣлъ че пушката не изгърмяла, хваща я за тѣнкия край и въ момента когато старецъ е билъ навѣденъ надъ госбата си, получилъ единъ силенъ ударъ въ сляпото око, отъ който моментално падналъ по очите си. Всички се разбѣгали отъ къщи а убиеца останалъ самъ при старецъ — бабалъка си, и като му нанесълъ още 20—30 удара въ тилътъ, разпрѣсналь съвѣршено черепа му до толкова, щото парчета отъ коста и мозака съ намирали разхвърляни изъ цѣлата стая, а отъ пушката е останало само желѣзото, всички дървени части били испочупени отъ силните нанесени удари.

Убиеца самъ се предалъ на полицията спокоенъ че е испълнилъ алчната си замисълъ.

Новоодшлия продължи съ фонографическия си гласъ:

— *Mors ejus erit voluntaria . . . utet aut Veneto, aut cultro, aut laquoto* (смъртта ѹ ще бѫде доброволна . . . тя може да употреби, утрова, ножъ или вжже т. е. да се убѣси).

— Брава, извика Фрикета — значи отъ мене зависи избора на смъртъта!

Ще видимъ . . .

Доволенъ, че бѣше разбралъ, случайната латинецъ, чакаше отговора за съгласието; Фрикета му показа откровенно свое негодование, като говореше пакъ на този езуитски латински езикъ, съ което още повече усиливаше обидата, която му на-насяше право въ лицето.

— Това си ти християнино, прѣкръстенъ отъ мисионера . . . Ти, който се ползвашъ съ безграничното му довѣрие . . . Ти, който ни залисвашъ съ набожността си? Азъ добрѣ ти познавамъ, мискинино, прѣдателю, който ни прѣдавашъ като Юда учителя си . . . Ти си по лошъ отъ злодѣйцитѣ, на които служишъ, защото тѣ не оцапватъ прѣстъжлениета си съ прѣдателство и коварна хитростъ, като тебе.

На тѣзи горещи вѣклициания, мизерника се засмѣ иронически и ѹ отговори: — Прѣди всичко азъ принадлежа къмъ Тогакутоситѣ! Какво ми влиза мене въ работа да се справямъ съ варварския западенъ Богъ, азъ приехъ вѣрата ви, за да ви измамя да . . . въстъ, проклети чуждестранци! Въ дѣното на душата си азъ пазя вѣрата на прародителитѣ си! . . . Но . . . моме, врѣме е вече да умрѣши! . . . Избѣри си начинъ, като незабравяшъ, че частъ тие настаналъ; нищо не може да

По този случай вчера сѫ заминали до селото, прокурора, слѣдователя и окол. лѣкаръ.

Подновенъ вѣстникъ.

В. «Черно Море», който излизаше прѣди въ Варна 5 години наредъ, е подновилъ издаванието си въ столицата, подъ редакцията на стария му главенъ редакторъ г. П. Бобчевски. Отъ 8 того настѣнне «Черно Море» ще излиза редовно ежедневно. Първия пробенъ брой получихме, отъ съдѣржанието на които се вижда, че вѣстника ще съдѣржа ризнообразенъ материалъ, по които заслужава да бѫде читанъ отъ обществото. Продажбата му ще е 5 ст.

Окръженъ сѫдъ въ Свищовъ.

Прѣскатъ се слухове, че отъ идущата година Никополската сѫдебна околия щѣла да се присъедини къмъ града ни за да се открие пъленъ окръженъ сѫдъ. Дано тия слухове излѣзатъ вѣрни, защото съ сегашния малъкъ сѫдебенъ окръжъ се отвличатъ селенитѣ не въ естествените райони, раскарватъ се за работитѣ си на далечни растояния, та съ това се причинява двойна злина: затруднение и губение врѣме за населението и постепенното за-пустяване на града.

Вѣрваме че тукашните избраници ще се застѣпятъ за това дѣло.

Театъ.

Увеселителниятъ отдѣлъ при Д-то «Прощене», тая вечеръ, въ салона на градската градина ще представи пьесата «Анжело» драма въ 4 дѣйствия отъ Викторъ Хюго.

Запрѣтени лечебни вещества.

Гражданската санитарна Дирекция, съ окръжно писмо отъ 28 Октом. т. г. № 6272, е распоредила щото лѣчебните вещества които сѫ биле позволени да се

спаси.

— Ами, ако не искамъ?

— Тогава ти ще умрѣши отъ гладъ въ тази тѣмница, вратата на която никога не ще се отвори за тебе.

Слѣдъ тѣзи думи той излѣзе, като заключи слѣдъ себе си вратата и като остави бѣдната Фрикета пакъ съ безмълвия и стражаръ, който я глѣдаше съ змийски тѣ си очи.

По право, тя бѣше повече раздразнена, отколкото уплашена отъ случившето се.

Отначало ней бѣше и дошла мисълъ да скочи, да хване камата и я завие въ гърлото на нѣмия си сѫбѣдникъ — пазителъ . . .

Да, това ще бѫде много хубаво, но послѣ какво ще стане? . . . Да, но този човѣкъ бѣше силенъ, при това ризницата го правяше ненаранимъ. Отъ друга страна, ако и да умрѣши той, то какъ тя ще излѣзе отъ тѣмницата, безъ да попадне въ рѣдѣтѣ на часовиитѣ, които на часа биха я направили на парчета? . . .

Така мислящата Фрикета чувствува-ше устременъ въ нея неподвиженъ погледъ, който мжително я беспокоеше.

Тя се рѣши да противостои, но прѣди това се запита:

— Какво ли е назначението на стоящия тук истуканъ? . . . Може би да му е поръчано да ми прѣпътствува, въ случаѣ, че се опитамъ да избѣгамъ? Дали не му е назначенъ моментъ, когато да ме причука и да направи да вѣрватъ, че съма съмъ се раздѣлила отъ живота? . . . Но . . . Ѣе видимъ.

Азъ имамъ оржие и не Ѣе се оставя да ме заколятъ, като агне. (Слѣдва)

ПОДЛИСТИНКЪ

Л. Бусенаръ

Китайско-Японската война

прѣв. П. Н.

Продължение отъ брой 46.

Слѣдъ изминаванието на нѣколко ми-ти вратата се отвориха и въ стаята влѣ-единъ другъ «човѣкъ», който държеше ржката си единъ подносъ, когото Фри-и гри глаше съ учудване. Новоодшлия съвѣ облѣченъ съ дѣлга черна дрѣха.

«Ето какъ тѣ Ѣ ще ме хранятъ», помис-отначало полуоспокоена Фрикета, — може би, че не Ѣе ми направятъ нищо ло-ко, пѣкъ азъ се бѣхъ прѣдала само на спо-раха, но сега съмъ вече далечъ отъ по-то.

Новоодшлия оставилъ подноса си на ед-тъ сламено столче, слѣдъ това съ единъ ед-тъ посочи на Фрикета.

На подноса бѣха поставени единъ врѣдъ, пъленъ съ ясно-жълта течностъ; ед-и кама и една тѣнка червена врѣвъ, ко-отъ бѣше овита като змия.

Фрикета глаше захласнато безъ да може да разбере значението на това.

Новоодшлия ѹ каза нѣколко думи, ко-а съ я вѣпиха отъ ужасъ и негодование. я ей говорѣше по латински! . . . Да, съ явявя изопаченъ латински, на когото като-дитѣ прѣдаватъ въ училищата ни фран-зкия катихизисъ.

— *Puer damnata a fratre morietur* — бдено момиче отъ братията си Ѣе рѣ.

— О, мискинино . . . нищожнико . . .

— каза вѣзмутена Фрикета.

продаватъ въ дюкенитѣ и ахтаритѣ, тамъ гдѣто има антики и дрогерий, се напълно забранява, а тамъ гдѣто нѣма такива, опредѣля какви само лѣчебни вѣщества могатъ да се продаватъ.

За да се запази обаче интереса и на търговците и ахтаритѣ, който сѫ продавали такива вѣщества, дава се единъ срокъ отъ шестъ мѣсека т. е. до 28 Априлъ 1904 г. слѣдъ които срокъ противъ несъобразяющитѣ съ тая распоредба ще се прилагатъ наказанията привидени въ правилника за дрогерийтѣ.

За комиссиионеритѣ и експедиторитѣ.

Въ по миналиятѣ броеве на в. «Дневникъ» четехме една статия, въ която се разглежда въпроса за комиссиионеритѣ при нашите митници и се посочва несъстоятелността на закона по отношение на тѣхния цензъ, по която причина сенамирали много такива некъдърници, та страдала службата и интереса на търговците.

«В. Поща» хроникира:

«Понеже много отъ експедиторитѣ и комисиионеритѣ били чисто злоупотрѣбявали съ своите клиенти, то въ соф. търговска камара е внесено предложение за създаване на единъ специаленъ законъ за тѣхъ, обаче камарата като незнайла подробно за начина на тия злоупотрѣблени, е рѣшила изобщо този въпросъ, да се изучи подробно, слѣдъ което да се произнесе въ една отъ идущата си сесия.»

Списъкъ на съставените подкомитети въ Свищовска Околия, за събирание помощи на македонските бѣжанци.

Продължение отъ брой 46.

I. Въ с. Бѣлени: кмета А. Матовъ; помощника Е. Ивановъ, Свѣщ. Силв. Лина, Свѣщ. Х. Деневъ, учители: Ян. Енчевъ и М. Насковъ и писарь П. Гавриловъ.

II. Въ с. Орѣшъ: Прѣдѣдатель: П. Андреевъ, Дѣловодителъ: М. Велевъ, Касиеръ Ст. Левичевъ, членове: П. Блажовъ, Т. Бановъ, П. Андреевъ, Р. П. Ивановъ и Нако Ивановъ.

III. Въ с. Чертвена: Кмета Ив. Бановъ, учителъ Н. Дойковъ, Венко Ненковъ, Тотю Вѣлевъ, Колю Витановъ, Юр. Марковъ, Цоню Гатевъ и писара И. Минковъ.

IV. Въ с. Царевицъ: отъ А. Боневъ, Ан. Качевъ, Кр. Минковъ и Н. Ц. Шишковъ.

Внесени помощи:

село Божурлука: 45 лева.
«Татарито» 47·44 лева.
«Бълг. Сливо» 34·65 лева.
«Орѣшъ» 65·10 лева.

(слѣдва)

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 863

Свищовското отдѣление отъ Тѣрнов. Окр. Съдъ въ распоредит. си засѣданіе на 15 Ноември хилядо деветстотинъ и трета година, въ съставъ: П. Прѣдѣдатель: Ап. Николаевъ и Членове: Д-ръ Н. Наковъ и Д-ръ М. Мантовъ при Подсекретаря И. Коновъ и при участіе на зам. Прокурора Г. Кайтазовъ слуша доловеното отъ члена Д-ръ М. Мантовъ, прошение подъ № 6625/903 г. на Димитъръ Марковъ отъ с. Карайсенъ, съ което като предстановява единъ актъ по усиновяванието на Рада Ангелова изъ сѫщото село и моли да се допустне отъ съда усиновяванието.

Съда слѣдъ изслушване доклада и заключението на зам. Прокурора и на ос-

нованіе членове 34 до 39 включително отъ закона за усиновяването

ОПРЕДЕЛЕНИЕ:

Допушта се усиновяванието на пълнолѣтната Рада Ангелова изъ с. Карайсенъ отъ Димитъръ Марковъ изъ сѫщото село. — Това опредѣление да се публикува еднократно въ «Дѣржавниятъ вѣстникъ», и въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници. П. дписали: п. Прѣдѣдатель: Ап. Николаевъ, Членове: Д-ръ Н. Накова, Д-ръ М. Мантовъ, приподписанъ п. Секретарь: И. Коновъ.

Вѣрно:

П. Прѣдѣдатель: А. Николаевъ

П. Секретарь: И. Коновъ

Провѣръ: Б. Янковъ

Свищов. Град. Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 8310

Свищовското Градско Общинско Управление има честь да обяви зазнание на интересуващи се, че на 8 того, частъ по 3 слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението му ще се произведѣтъ втори пижъ публични тѣргове, съ переторжка на слѣдующий денъ:

1) За отдаваніе подъ наѣмъ за прѣзъ 1904 година доходътъ отъ гечитѣ на Дунава. Първоначална цѣна 800 лева. Депозитъ за участие въ тѣрга се иска 50 лева; и

2) За отдаваніето на прѣдприемачъ чистението и исхвѣрлянието кальта и боклуцитѣ отъ градската скеля, прѣзъ 1904 год. Първоначална цѣна 1000 лева. Исканий залогъ 50 лева.

Желающитѣ да наѣматъ горнитѣ двѣ прѣдприятия, умоляватъ се да се явятъ на тѣрговетѣ за да конкуриратъ, като се съобразяватъ съ закона за публичнитѣ тѣргове.

Кметъ В. Ив. Божиновъ

Секретарь: Юр. Митевъ

И. Д. № 1118/903 г.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1950

Подписанъ Съдебенъ Приставъ при Тѣрн. Окр. Съдъ Касовъ участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 3478 издаденъ отъ Свищов Мировъ Съдия на 19 Юни 1899 г. въ полза на Свищов Земед. Касса срѣщу Иванъ Петровъ отъ Орѣшъ за иска 650 лева лихви и разноски съгласно членове 1004 — 1026 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ, че отъ 15 Декември до 15 Януари т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцелариата ми ще трае публична проданъ на слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти свободни отъ поръчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Нива 7 дек. въ мѣстнос. «Вѣхти оборъ» оцѣн. за 42 лева. 2) Нива 3 дек. въ мѣстност. «Делио Сюлю» оцѣн. за 18 лева; 3) Нива 10 дек. въ мѣстн. «Радановци» оцѣн. за 60 лева; 4) Нива 4 дек. въ мѣстн. «Брамогила» оцѣн. за 24 л.

5) Нива 13 дек. въ мѣстн. «Х-жи Мехм. Османъ» оцѣн. за 78 лева; 6) Нива 2 дек. въ мѣстност. «Х-жи Мехм. Османъ» оц. за 12 лева; 7) Ливада 4 дек. въ мѣстн. «Брѣста» оцѣн. за 24 лева;

8) Ливада 2 дек. въ мѣстнос. «Колюва могила» оцѣн. за 12 лева; 9) Ливада 1 дек. въ мѣстност. «Делюсю» оцѣн. за 6 лева; 10) Ливада 1 дек. въ мѣстн. «Бождерицата» оцѣн. за 6 лева; 11) Гора 1 дек. въ мѣстн. «Муйковъ орманъ» оц. за 6 лева; 12) Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Мочура» оцѣн. за 6 лева; 13) Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Равнището» оцѣн. за 6 лева; 14) Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Равнището» оц. за 6 лева; 15) Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Равнището» оц. 6 лева; 16) Къща въ с. Орѣшъ въ Турската маѣла, съ една стая и прутъ покрита съ прѣсть оцѣн. за 100 лева;

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се я-

звятъ въ канцелариата ми всѣкой пристъпъ дѣнь и часъ за да приглеждатъ книжата и да даватъ

гр. Свищовъ, 2/ХН 1903 год.

Съдебенъ Приставъ: С. Камбуровъ

И. Д. № 1317/903 г.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1946

Подписанъ Съдебенъ Приставъ при Тѣрн. Окр. Съдъ Касовъ участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 531, издаденъ Свищовски Градски Мировъ Съдия на 30 май 1899 год. въ полза на Свищов. Земед. Каса срѣщу Павлю Луковъ с. Драгомирово за иска 150 лева ст., лихви и разноски съгласно членове 1004 — 1026 отъ Гражданското Съдопроизводство, обявявамъ, че отъ 15 Декември до 15 Януари т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцелариата ми ще трае публична проданъ на слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти свободни отъ поръчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Нива 8 декара 2 ара въ мѣстност. «Судена» при съсѣди: Петъръ Ранковъ и онѣнена за 41 лева.

2) Нива 4 декара 6 ара въ мѣстност. «Топрака» при съсѣди: Димитъръ Петковъ и ко Бабуровъ и пижъ оцѣнена за 23 лева;

3) Нива 9 дек. 7 ара въ мѣстност. жането, при съсѣди: Петко Ивановъ и А. Моневъ и пижъ оцѣнена за 48,50 лева;

4) Лоза 9 декара въ мѣстноста «Бито» при съсѣди: Стефанъ Кърчовъ и Никола бивевъ оцѣнено за 5 лева;

5) Праздно място въ сѫщата мѣстностено за 20 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се язвятъ въ канцелариата ми всѣкой пристъпъ дѣнь и часъ за да приглеждатъ книжата и да даватъ

гр. Свищовъ, 2 Декември 1903 г.

Съдебенъ Приставъ: С. Камбуровъ

И. Д. № 1302/903 г.

ОБЛЪВЛЕНИЕ № 1958

Подписанъ Съдебенъ Приставъ при Тѣрн. Окр. Съдъ Касовъ участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 1070, изъбрът отъ Свищовски Мировъ Съдия на 20 Февруари 1901 г. въ полза на Свищов. Земед. Каса срѣщу Ежневъ отъ Козловецъ за иска отъ 630 за лихви и разноски съгласно членове 1004 — 1026 отъ Гражданското Съдопроизводство обявявано отъ 15 Декември до 15 Януари 1904 г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцелариата ми ще трае публична проданъ на слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти свободни отъ поръчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Къща съ двора 5 декара, въ зимника едина подъ прѣсть, а другия покрит съ керемиди и хамбаръ въ Срѣднята маѣла съ една стая за жижеене, и пешникъ оцѣнена за 100 лева;

2) 1/2 Нива отъ 4 дек. въ «Сария» оцѣн. за 16 лева; 3) 1/2 Нива отъ 4 дек. въ «Дол. лика» оц. за 20 лева; 4) 1/2 Нива отъ 2 дек. въ мѣстн. «Куцина» оцѣн. за 14 лева; 5) Нива отъ 2 дек. въ мѣстн. «Куцина» оцѣн. за 10 лева; 6) 1/2 Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Дол. лика» оцѣн. за 10 лева; 7) 1/2 Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Дол. лика» оцѣн. за 5 лева; 8) 1/2 Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Чалтия» оцѣн. за 10 лева; 9) 1/2 Лоза 1 дек. въ мѣстн. «Чалтия» оцѣн. за 8 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се язвятъ въ канцелариата ми всѣкой пристъпъ дѣнь и часъ за да приглеждатъ книжата и да даватъ

гр. Свищовъ, 2 Декември 1903 год.

Съдебенъ Приставъ: С. Камбуровъ